X. Orłowskiego Wojciecha: Kościesza albo Strzała, Klejnot starożytn. domu szlachców Chotkowskich.

KOSCIESZA
ALBO
STRZAŁA
Kleynot Stárożytnego Do
mu Ich Mośćiow Pánow
CHOTKOWSKICH
Ná Pogrzebnym Kazániu I. M. Páná
MACIEIA CHOTKOWSKIEGO
FVNDATORA PAROCHIEY
Borzyłowskiey.
Przez
X. WOYĆIECHA ORŁOWSKIEGO
Nauk wyzwolonych Mistrzá y Philosophi-
ey Doctora w Sławney Akádemiey
KRAKOWSKIEY V. B.
W Kośćiele Borzyłowskim ná Swiát
wystáwiona Dnia 4. Lutego R. P. 1648.
Zá dozwoleniem Stárszych

W LVBLINIE

Mortis recordatio tàm necessaria res est, vt ea non minùs quàm pane cibario egeamus, nimirum tali memoriæ salutem nostram æternam DEUS adstrinxit, ac tàm plurimùm tribuit, vt vicariam suam relinquat.

Did: Nis: P: 2

Vitâ decessit vniuersæ genti memoriam mortis suæ ad exemplum virtutis derelinquens. 2. *Machab: 6.*

Vmàrł wßyſtkiemu narodowi pámiątkę śmierći ſwoiey ná przykład Cnoty zoſtáwiwßy.

ZAłoſney Trágedyey/ ſmutnego Aktu/ opłákáney/ Scenie ná tym żałobnym Sárcophágu iáko ná Theatrũ iákim/ dniá dźiśieyßego nád ſpodźiewánie wßyſtkich przypátrujemy śię. Gdyśmy śię álbowiem ſpodźiewáli ná tym mieyſcu tych czáßow Bogu dedikowánym weſoły głos Anielſki przy Mßey Swiętey Gloria in excelſis vſłyßeć żałobne w vßách náßych brzmi Requiem. Kiedyśmy ſobie otuchy dodawáli/ zá pomnożenie chwały Boſkiey Naywyżßemu dźiękuiąc/ weſołe z S. Ambrozym y Auguſtinem Te Devm laudamus záſpiewáć: ſmutku pełne słowá Pſalmiſty ſłyßemy Miſerere mei Devs. Kiedyśmy nádźieię mieli przyſłucháć śię pięknym/ y wßelkieg wéſela pełnym Pánegyrikom/ nieſłycháne go żalu Plánkty/ Threny/ y Nenie do vßu náßych zlegáiące śię przychodzą. Kiedyśmy Fundatorowi tego mieyſca/ wielkiemu chwały

Bożey Promotorowi/ rzadko słychanemu Kościołá Rzymskiego wtych tu Erechonistich Kráiách Propágátorowi Jego Mości Pánu Máciejowi Chotkowskiemu, winszowáć Kościołá y Plebániey ná tym mieyscu Erekciey mieli; niemowiącego/ y Orácyi nászych politycznych niesłucháiącego ná Kátáfalku położonego/ nic więcey tylko nam vltimum vale zostáwuiącego widzimy. Ktoż się może wstrzymáć od wielkiego żalu? kto zátámuie łez choynie płynących z oczu? Contenebrati sunt, cecidit corona capitis.
Thre. 5. Záćmiły się/ bo spádłá Koroná z głowy Przezacnego Domu Ich Mościow Pánow Chotkowskich. Kto nie żalnie? czyiego sercá ostre nieprzenikáią sztelety? A tym dáleko więcey vważáiąc niestáteczny bieg życia ludzkiego/ nádzieie nie pewne/ bynamniey szczerości obietnice Condicyey ludzkiey w sobie niemáiące. Nihil est in hominum rebus ac negotiis, præter vmbram, auramq; leuissimam. Żydowin mądry
Philo. powiedział. Cień y wietrzyk lekusieńki zábáwy ludzkie. Czyiego vmysłu nie opánuie żałość / y niewyciśnie iáko sprásy tákiey łez choynych z oczu? kiedy y sam Bog Wszechmogący ná śmierć ludzką pátrząc/ płákáć y smęcić się roskázuie. Fili in mortuum produc lachrymas, & quasi dira

passus

passus incipe plorare, & ne despexeris sepulturam illius. Synu nad vmárłym wypuszczay łzy/ á iákobyś ćiężkie rzeczy ćierpiał poczniy łkáć/ á nie wzgárdzay pogrzebem iego. Dlategoż wielce chwali Pámáchiuszá S. Paulinus/ Ktory przy pogrzebie Małżonki swey wziąwszy płaszcz żałobny ná śiebie choynym łez wylaniem żal serdeczny pokazał. Quam nec vacuam fletibus comitatus es, primum claro funeri iusta persoluens, pijs lachrymis, & largo charitatis rore religiosas exequias honorasti, itaq; pietatis istius opus in te laudabo. Nie mász albowiem tákiego człowieká ná świećie/ ktory by kosztowną rzecz iáką zgubiwszy/ niemiał żáłowáć; niemász tákiego ktory by vpadku y śmierći Przyiaciel Przyiaciela/ Pokrewny/ Pokrewnego/ Cliens, Patrona, potrzebuiący/ Dobrodźieia opłakiwáć niemiał. Wielki Alexánder kiedy vsłyszał o śmierći Ephestioná/ wktorym sie bárzo kochał/ ták sie zześćia iego smęcił/ że fortece potężne wálić/ pałace rozrzucáć/ zamki spokrycia odzieráć/ co nawiększa/ wielu z Dworzánow y Káwálerow ná dworze swoim pod ten czás będących trácić y zabijáć roskazał. Oto przed oczymá nászymi Akt żałobny/ Spectaculum dźiwne/ obraz pełen smutku widźimy Jego Mośći Páná Maćieia Chotkowskiego

Eccl: 8.

Epist: 38.

wskiego od nieużytey Párki/ iáko kwiát iáki lubo doyrzáły/ podćiętego kosą. Nieublagáne Fatum Jey Mośći Pániey Mariannie Kośćiuszkownie w żáłośći pozostáłey Małżonce Przyiaćielá milego; Jch Mośćiom PP. Chotkowskim Stryiá y Dźiadá przyiáznego; Jch Mośćiom PP. Szawłowskim Wuiá życzliwego; Jch Mośćiom PP. Kośćiuszkom Szwágrá; Mieyscu temu Fundatorá y Protektorá; Sąmśiádom wiernego y życzliwego Sąmśiádá; Vbogim Dobrodźieiá/ rzekę bespiecznie Oycá/ wydárło. Jáko sie zniemi wszyscy smućić nie mamy; Wyćiągáć tego ponas sáma natury ludzkiey condicia. Dolere siquidem morderiq; ex interitu amici, fontem habet, qui nō est in manu nostra naturalem mæstitiæ. Do tego ludźi Swiętych przykłády nam są powodem/ ábyśmy łzámi/ iáko perłámi iákimi/ ten kátáphálk przyozdobili/ żebyśmy z płáczem y lámentem exequiæ teráźnieysze odpráwowáli. Opus pietatis istius in te laudabo S. Paulinus mowi. Ale kiedy náte wszyscy przystáiemy persuazyą/ Echo trąby Niebieskiey wielkiego Doktorá Narodow/ ktory w trzećim niebie secreta Boskie przewiedźiał/ do vszu nászych przychodźi. Nolo vos ignorare de dormientibus, vt non contristemini,

Pluta. Orati consol. ad Ap

1. ad Tes. 4.

stemini. Niechcę byście wiedźieć niemieli o tych ktorzy zásnęli/ żebyśćie śię niefrásowáli. Y sam Autor y wynalescá Natury od smutku/ żalu/ y płáczu odwodźi. Modicum plora super mortuum, quoniam requieuit. Niewiele nád vmárłym płácz/ bo odpoczął Záczym wstrzymáć śię od płáczu y od lámentow pohámowáć potrzebá. Ná vtulenie ią remedium krociusienkie pokaże; Stoiąc przy Herbie zacney Fámiliey Ich Mościow PP. CHOTKOWSKICH Kośćieszy álbo strzale/ ktora lubo groth ku niebu obrocony źiemi oddálá/ ále piorá ná widoku wszystkich zostáwiłá. In luce sagittarum ibo: trzymaiąc śię słow pro themate záłożonych vitâ decessit, vniuersæ genti, memoriam mortis suæ ad exemplum virtutis derelinquens. Vmárł/ wszystkiemu narodowi pámiątkę śmierći swey ná przykład cnoty zostáwiwszy. Eccle. 22. Aba. 3 2. Mach 6.

Zda śie podobno komu/ że contra stimulum calcitrare, álbo przećiwko wodźie pływáć zechce/ kiedy od żalu smutnych Przyiaćioł/ Pokrewnych y zácnego Auditora mego/ ktory bárzo ćiężki z śmierći Jego Mośći Páná MAĆIEIA CHOTKOWSKIEGO ponosze odwodźić zamyślam. Gdyż y wielki Doktor Kośćiołá powszechnego Abbas Claræ vallis Bernárd Miodousty/ lubo

wszystkie

wßystkie rzeczy przećiwne/ y nieszczęśćia przychodzące ná siebie/ æquo animo zwykł był tolerowáć; á przećię iednák niemogł się wstrzymáć od płáczu o śmierći brátá swego Gerárdá dowiedziawszy się/ ále ćięszki sercá swego żal/ powierzchownym pokázuie sposobem. Plango super mea ipsius plaga, atq; huius iactura domus; plango deinde super pauperum necessitatibus, quorum Gerardus Pater erat; plango certè & super vniuerso statu, nostræ Professionis, nostri ordinis, qui de tuo zelo, consilio, & exemplo, non mediocre robur capiebat; plango postremò, si non super te, propter te tamen. Płácze sam nád sobą y tego domu vszczerbkiem; płácze pátrząc ná potrzeby vbogich ktorych Gerard był Oycem; płácze vważaiąc násze Professyą/ nász zakon/ ktory z twey żárliwośći/ rády/ y przykłádu miał wielką pomoc; płácze náostátek/ ieśli nie nád tobą/ ále dla ciebie. Trudna iest rzecz bowiem pokryć żal/ kiedy kto czuie wielką swą vtrátę; kiedy wczym się wielce kochał/ postradał. Mądry y we wszytkich rzeczách biegły Philosoph Euphrantes, vtráćiwszy Przyiaciela ná sámą nárzeka Philosophią y ieysprzećiwia się náuce. O Philosophia quàm onerosa sũt Præcepta tua, amare iubes, & si quis amisit, quod amabat, dolere prohibes. O mo

Serm 25 in Cant:

ią miła

ſá miła Philoſophia iákoż trudna ieſt twoia náuka/ wiec w rzeczách miłośći godnych kocháć ſię roſkázu ieſz/ á kiedy kto wczym ſię wielce kochał/ vtrácił/ y náplakáć ſię nie dasz. Lecz tá świecka náuká/ Chrześciáńſkiemu sercu/ y prawdziwey Niebieſkiey Mądrośći vſtępowáć muśi: vt non contriſtemini. Y ſam chociaż Pogánin przyſtáie ná te ſentencyą Plutarchus. Non ad ferendas leges in vitam ingreſſi ſumus, ſed obtemperaturi gubernantium cuncta Deorum ſanctionibus, fatiq; & prouidentiæ ſcitis. Nie ná knowánie/ ále náwykonánie praw vrodźiliſmy ſię. Zkąd lex naturæ communis, ſámego Stworce rzeczy wszyſtkich Boga przykázuie/ to czego ſię człowiek vchronić niemoże łágodnie znośić. A ktoryż wyrok Boſki może bydź wiekszy nad ten. Statutum eſt omnibus ſemel mori. Vmrzeć káżdemu potrzebá. Iuż tu/ iacta alea, lata ſententia; prędka á nie odmienna ieſt wyroku Boſkiego exekucya. Po wszytkich Pánſtw/ Kroleſtw/ Prowincyi/ rozgłoszona granicach ná wszytkie Swiata kąty chorągiew ſwoie roſpoſtárłá ná to náznáczona Parca: nieznaydźiesz żadnego y naynie winnieyszego/ chociażby ſię wnim Herkuleſá meſtwo/ álbo śiłá Achilleſá znaydowáłá/ ktory by regiment y chorągiew tey nie vżytey miał odiąć/ álbo przynamniey

wniey iákimkolwiek sposobem sam sie iey mogł obronić. Regnauit Mors ab Adam, vsq; ad Moysen, etiam in eos qui non peccauerunt. Krolowáłá śmierć od Adámá áż do Moyzeszá/ tez y nád tymi ktorzy nie zgrzeszyli. Kiedy Krol Dárius Małżonki swey śmierć opłákiwáiąc/ nád zwyczay smucił sie/ y iágod oblicza swego złez otrzeć niechćiał. Democritus Philosoph Krolá chcący poćieszyć/ obiecnie vmárłą Krolową do żywotá przywroćić gdyby mu tylko wswoim Krolestwie Dárius trzech wynálázszy meżow stáwił/ ktorych nigdy nie okrywáłá żáłobá/ w domu ich Plánct/ áni Thren nie postał/ ich Familia żadnego od śmierći nieuznáłá vszczerbku. Mándatem Krolewskim każą sie stáwic wszytkim/ á-lić y iednego ználeść nie mogą; dopiero Philosoph rzecz swoię do Krolá obráca. Vide Rex quàm ineuitabilis sit Fati necessitas, nefas est deflere, quod nefas est euitare. Obacz że terás Krolu iáko to iest śmierć nieuchronna. Záczym niesłuszna żáłowáć tego/ czego sie vstrzec nie może. Weyrzyimy niezmrużonym okiem ná wszytkie tego Swiátá Monárchiæ. obeyrzyimy Krolewstá/ wszytkich Prowinciy przewártuymy Kroniki/ nieznaydziemy y iednego ktory by w swoim Domu niemiał gośćiem śmierći. O-

Ad Roma. 5.

płákiwá

iedna Fámilia wniedoyzrałym wieku sobie wydártego Syná/ poktorym się Oyczyzna wielkiey spodziewáłá pociechy: Opłakiwáłá druga iuż w wieku doyzrzałego Rycerzá/ ktory iey ná wielką zasługuiąc ozdobę ginie od nieużytey Párki: Ale miárkuie żal Communis & ineuitabilis Fati necessitas. Si necesse est (mowi Sokrates) semel vt anima à corpore separetur, decet virum fortem in eiusmodi discrimine, non lachrymis & lubuctius indulgere, sed forti animo communem hanc fati necessitatem ferre. Prawdáć że niesłwárdey stály/ áni zmocnego Diámentu vformowáni iesteśmy/ żebyśmy się ná przypadki wzdrygáć nie mieli/ y przeciwko vderzeniu szczescia przeciwnego przynamniey westchnieniem nieodezwáli się: ále że człowiek wedle Xiążęcia Philosophow iest infirmitatis exemplum, temporis præda, fortunæ ludus, ruinæ imago, inuidiæ & calamitatis scopus; przykład vlomności/ czásu vpływáiącego zdobycz/ igrzysko szczęścia/ vpadku obraz/ niewinności termin; Dla tegoż słusznie nástępuiącego vszczerbek Fatum, y nieubłagáney podeście Parki æquo animo powinnismy znosić/ by namniey się z ich vtrty niesmucąc. Y kidy tu dniá dzisieyszego ná tym sarcophagu ciało Sławney Pámięci Je°

 Mośći

Mośći Páná MACIEIA CHOTKOWSKIEGO Wielkiego Promotorá chwały Bożey/ Dobrodźieiá vbogich/ Fundatorá Borzyłowskiey Párochiey/ położone widźiemy/ żal od sercá odpedza Communis Fati necessitas. Bo otta occidunt; Słońce wschodźi/ y záchodźi/ á zá iego ordynácyą quod natū est omnino debet mori. Co sie rodźi vmrzeć muśi. Zádaćie mi wsmutku pozostáli Pokrewni/ y ty Przezacny Auditorze. Prawdá. że trudno śię sprzećiwić Decretowi Boskiemu w Consistorzu Niebieskim Actikowánemu/ żeby káżdy z nas ná tákowy przychodźił rozdźiał duſze z ćiałem. Reuertatur puluis in terram suam & Spiritus ad Dominum qui
Eccl. 12 fecit illum. Niech śie wroći proch do źiemie swoiey á Duch do Bogá ktory go dał. Tylko to trudna/ ćieżka/ y nigdy żalu pohámowáć niemogąca/ że nie wiemy táko śie ktorego żałujemy/ od
Eccl. 11. nas odſzedſzy obráca. Siue ad Austrū, siue ad Aquilonē lignū ceciderit, ibi erit. Lub ná południe/ lub ná pułnocy drzewo pádnie/ tám będźie: iesli ná południe pádnie/ dobrze/ iesli ná pułnocy/ iuż go pewnie ztámtąd żaden niepodźwignie. Tego pewnie żaden wiedźieć niemoże/ wſzákże z owocu tego drzewá domyslić śie potrzebá. Arbor bona fructus bonos facit. Dobre drzewo dobry przynośi owoc

si owoc. A że Strzała Jego Mości Páná MAĆIEIA CHOTKOWSKIEGO obrociłá się grotem ku niebu/ niepochybna że tám tak zmierzałá iáko do celu sobie náznaczonego; że groth ćiáłá zostáwuie w ziemi/ strzały to iest obyczay nie pokazowáć grothu ku gorze lecąc/ skryć go w ziemie wpadszy. Zániosłá tá Strzałá groth Cnot rozmaitych wysoko/ slad po sobie/ piorá dobrego przykładu wszystkim ná ziemi zostáwiwszy. Vita decessit, vniuersæ genti memoriam mortis suæ ad exemplum virtutis derelinquens. Vmárł wszytkiemu narodowi pámiątkę śmierći swey náprzykład cnoty zostáwiwszy.

Jákoby człowieká ná Swiecie nie było/ kiedyby znáczney pámiątki táktey po sobie nie zostáwił. Omnes morimur & quasi aquæ dilabimur in terram quæ non reuertuntur. Wszyscy vmierámy/ y iáko wody wśiąkamy w ziemie ktore się nigdy nie zwrácáią. Reuertitur puluis in terram suam vnde erat, & Spiritus ad Dominum qui dedit illum. Wráca się proch do ziemie z ktorey był/ á Duch wráca się do Páná ktory go dał/ ktorzy bowiem tak żyli ná Swiecie y nic pámiętnego po sobie nie zostáwili/ tácy nietylko żywotowi temu ále y pámięci ludzkiey vmieráią/ y tákie onich milczenie potomnośći będzie/ iákoby się

Człowiekowi trzebá się opámiątkę po śmierći stáráć
Reg. 14.

by się byli ná Swiát nigdy nierodźili. Sunt quorum non est memoria, perierunt quasi non fuerint, & nati sunt quasi non nati. Są ktorych nie masz pámiątki/ zginęli iáko by niebyli/ y národźili się iáko by nie byli národzeni. Pámięć ich. Quasi memoria hospitis vnius diei. Przemijáiąca iáko gość. Obliuioni tradita est memoria eorum. O, wo zgołá pámiątká ich w zápámiętániu głębokim. Owi záśię co żywot swoy ná świećie prowádząc o to się stáráli/ aby co pámiętnego po nich zostáło/ choć żywotowi doczesnemu vmieráią/ w pámięći iednák y wspomnieniu ludzkim żyć nie przestáią. Corpora eorum sepulta sunt, & viuet nomen eorum in generationem & generationem. Ciáłá ich są pogrzebione á imię ich będźie trwáć ná wieki wiekow. Dla tegosz náto życie w pámięći ludzkiey nieśmiertelne rozmáitych sposobow ludźie zwykli záżywáć: iedni co wspániałego/ dźiwnego y pozornego budowáli/ bądź to Pyramidy y Colossy wiecznotrwáłe/ bądź w niebo idące wieże/ bądź miástá y zámki niedobyte; iáko vczynili owi co mowili. Faciamus Ciuitatem & turrim cuius culmen pertingat ad cælum, & celebremus nomen nostrum. Vczynmy sobie miásto/ y wieżę ktorey by wierzch dośięgł niebá/ á vczyńmy słáwne imię násze. Niektorym tesz mieysc

Eccl. 44. — Sap: 5 — Ecc: 4 — Gene: 11.

scom

płakiwa scom dawáli imioná swoie; Vocauerunt nomina sua in terris suis. Drudzy naydowali co ludziō potrzebnego y pożytecznego/ iáko rzemiosłá/ śtukę nowotną/ Instrument Muzycki/ Lekárstwá/ y inśze tym podobne dzieła/ áby dla nich po wszytkie wieki z pochwałą słyneli. Jacy byli oni pierwszy Potomkowie Adámowi: Tubal qui fuit Pater Canentium Cytharâ & Organo, ac Tubalcain qui fuit malleator & Faber. Tubal ktory był Oycem tych ktorzy gráią ná Cythrách/ y Orgánách y Tubálkáin ktory młotem robił y był rzemieślnikiem. Nie ktorzy się Oyczyźnie záslugowáli dobrze/ y zá nie zdrowia swe w niebespieczeństwá nieśli/ przewagi rozne czynili/ krew swoie meżnie z nieprzyiacielem potykáiąc się przelewáli y ták imioná swe ná pámieci ludzkiey/ iáko iákim Dyámencie rysowáli. Tákowi byli oni Codrusowie Curciusowie Horaciusowie y inśzy meżni Bohátyrowie. Naydowáli się y tácy ktorzy oto się stárali/ áby spráwy ich od Historikow znácznych/ Krásomowcow wybornych/ Pòétow subtelnych wymyślnie y gládko wypisáne były/ chcąc piorem niepámieci ludzkiey vchodzić. Nie ktorym do tákowey przychodziło resolucyey y iáko znáczną niecnotę y exces wyrządzáli/ áby ich potym choć złorzecząc co- Gen 4.

zywo

zywo wspomináło. Co mowiąc/ mimo iżeli te sposoby do nábycia nie śmiertelnego od ludzi wspominánia są dobre/ ále to mowie/ iż oni naylepiey sobie y nieśmiertelney sławie swey posłużyli/ ktorzy wielkich y znacznych cnot wieczną pámiątke w cnotliwych postepkách zostáwił potomnym wiekom. Memoria iusti cum laudibus, & nomen impiorum putrescet. Pámiątká spráwiedliwego z chwałą/ á imie niezbożnego zginie. Choćby sie niecnotliwi pámieci ludzkiey choć náylepiey zálecić chcieli/ przecie nomen eorum putrescet sámego tylko spráwiedliwego pámiątká z wieczną pochwałą zostaie. Tácy byli/ quorum, non est corruptum cor, nec auersi sunt à Domino, vt sit memoria illorum cum benedictione, ktorych serce nie było skáżone/ y ktorzy sie nie odwracali od Páná/ áby pámiątká ich byłá w błogosłáwienstwie. Tákowych mogłby sie liczyć wielki z Pismá Swietego poczet/ ále przestánę ná onym Eleázárze stárcu/ ktory bedąc szláchetnie zrodzony/ atq; á puero(mowi Pi

Mach. 6 smo S) optimæ conuersationis, secundum Sanctæ & à Deo conditæ legis instituta, zdziecinstwá cnotliwych obyczáiow/ wedlug Bośkiego zakonu/ świetą śmiercią żywot swoy bogoboyny zápieczetował/ vità decessit vniuersæ genti memoriam

riam mortis suæ ad exemplum virtutis derelinquens Vmarł wszytkiemu narodowi pámiątkę śmierći swoiey ná przykład cnoty zostáwiwszy. Tąż drogą przes wßystek czás żyćia swego szedł przesławney pámięći Ie° Mość Pan MAĆIEY CHOTKOWSKI. Był prawdźiwie ná świećie nietylko z tey miáry iż sędziwey stárośći 77. lat doczekał/ ále raczey/ iż cnotliwego żyćia swego pámiątkę nieśmiertelną po sobie náprzyßłą potomność zostáwił. Człowiek ießcze à puero optimæ conuersationis, z dźiećińskich lat swoich cnotę miłuiący; dálßy swoy wiek prowádząc/ Secūdū Sanctæ & à Deo cōditæ legis instituta/ według przykazánia B. y gorącey Chrześciáńskiey náuki wßytko ad literam wypełniáiąc. Cuius non erat cor corruptum, nec est auerus à Domino, od swoiego stworzyćielá nie odwracał się grzechámi; przeto memoria ipsius in benedictione, pámiątká iego pobożnego żyćia ná wieki trwáć będzie. A iż tákiego człowieká śmierć nąm wźięłá/ z tego káżdy dobry cnotę miłuiący boleć by musiał/ tylko nas ćießy iż nie cále iest od śmierći ztego świátá wźięty: bo co naylepßego miał/ nie oßácowány cnot wysokich skarb zostáwić nąm musiáła vita decessit vniuersæ genti memoriam mortis suæ ad exemplum virtutis derelinquens vmárł pámiątkę śmierći swoiey wßytkiemu narodowi

rodowi

narodowi na przykład cnoty zostawiwszy. V-

Wysokie urodzenienie bosckia.

rodził sie naprzod niebosczyk pamieci sławney Jeg Mość Pan MACIEY CHOTKOWSKI w zacnym a starożytnym domu. Kościeśza albo strzałaiego / Krzyżem przyozdobiona dowodnym iest znakiem. Przyozdobiły te strzałe Ich Mościow PP. CHOTKOWSKICH Infuły Biskupie / Prælatury w Kościele P. wysokie / stolki Senatorskie / Pieczeci Kanclerskie. Tego Domu był nieśmiertelney sławy PIOTR CHOTKOWSKI, ktoremu dla wielkiey dzielności pieczec Kanclersk[illegible] wielkiego Xiestwa Mazowieckiego / Bolesław Xiąże Mazowieckie Roku 1480. oddał / przy Prælaturach wielkich Probostwa S. Michała / y Kanoniey Kathedralney w Płocku. Pociągnał ten Mąż zacny wszytkich zá sobą / wszytkich oczy na siebie iednego obrocił. Po śmierci bowiem KAZIMIERZA Xiążecia Mazowieckiego Biskupa Płockiego / zgodnym Prałatow / Kanonikow / y wszytkiey Przewielebney Kapituły Płockiey zdaniem / PIOTR CHOTKOWSKI Kathedre Biskupstwa Płockiego osiadł. Niewspominam ia Przodkow inszych Jego Mości Pana MACIEIA CHOTKOWSKIEGO każdy sławy nieśmiertelney tego Domu w kronikach doczytać sie może. Dla tego bowiem inszych wiele Familyi starożytnych z domem Ich Mościow PP.

CHOT-

Chotkowskich zpowinowáćić śie zadáło. Ich Mośćiow PP. Witanowskich Szawłowskich, Kośćiuszkow, y innych ták wiele. Pámiętał ná Przodkow swoich / y zacnego Domu swego Strzałe Jeg° Mość Pán Maćiey Chotkowski, z młodośći lat swoich onych w Boiáźni Páńskiey / Pobożnośći / y cnotách rozlicznych náśláduiąc. Alphonsus Xiążę Kálábryiskie Edwárdowi Synowi swemu / do życia dobrego / á státecznego w dźiećinstwie postępku sposob Chrześćiáński chcąc pokazáć / oddał szczerozłoty pukierz ktory miał mieć przed oczymá záwsze. Było ná nim czworo wyrysowánych zwierząt. Jeleń maiący Inscriptia Deum time, Bogá śię boy. Boćian z napisem Parentes reuerere. Rodźicow szánuy. Zołw cum lemmate Domum procura, o domu miey stáránie / y Delphin á przy nim napis Officijs vaca, vczynnośćią służ przyiaćielom. Záprawdę ia widzę że własnie wedle instrukcyey tego Xiążęćiá Je° Mść Pan Maćiey Chotkowski postępował sobie. Patrzał przy strzale swoiey krzyżem wiáry świętey ozdobioney ná Jeleniá. Lękliwy iest Jeleń zwłaszczá ná grzmioty y pioruny: Pamiętał ná inscriptia Deum time, Bogá śię boy / nigdy od Boiáźni Páńskiey nieodstępuiąc. W káżdym Szláchćicu Polskim ma náprzod świećić wiárá świętá Kátholicka Rzymska / ná ktorey Szláchćie

Polſkiey nigdy nieſchodziło od kąd Chryſtuſá po-
ználi. Przydawáli do Herbow ſwoich Lemma,
albo ráczey ná ſercách ſwoich piſáli one ſłowá
Ioan. Páńſkie. Oues meæ non nouerunt vocem alie-
10. norum. Owieczki moie nieznáią głoſu cudzego.
Co było obcych niepáſterzow w Kośćiele przez
kilká ſet lat iáko Polacy Chrześćiánámi zoſtáli/
iácy byli Berengarius, Valdenſowie, Huſſiſowie, y
inni/ á przećie głoſow ich iáko obcych nieſłucháli
nigdy ále zá znáiomym Páſterſkim głoſem Bi-
ſkupá Rzymſkiego/ y innych od niego poſłánych
vdáwáli ſie. Tácy byli Przodkowie J. M. P.
Maćieia Chotkowskiego, wſzyſcy w wie-
rze ś. Kátholickiey vrodzeni/ wychowáni/ y do
śmierći w niey trwáiący. Znáczą to pobożne
y świątobliwa ich vczynki. Wyświadcza ich
pobożność w Pułtowſku Szpitál przy Kośćiele
Duchá ś. w ktorym vbodzy y vłomni iuż przez
lat pułtrzećiáſtá z hoyney Fundácyey Ich M.
PP. Chotkowskich przy wſzelákim rátunku
chlebá záżywáią. Wyświadcza tego Domu Ze-
lum y Promocya chwały Bożey Przewielebna Ká-
pitułá Káthedry Płockiey/ ktore Biſkup Płocki
Piotr Chotkowski dźieśiećiny przyczynił.
Wyświadczáią tegoż Biſkupſtwá Wśi Rádzá-
now y Rádzánowſka wola/ z ktorych actia Men-
ſæ Epiſcopalis tenże ś. pámięci Biſkup vczynił.
Wyświad

Wyświádcza Kośćioł Káthedrálny Płocki/ przy ktorym wieczna tego Domu zostáie Pámiątká / że się w nim Curs álbo Officium Pánny Przenáświętszey z Wotiwą o iey w Niebowzięciu ná káżdy dźień/ przez Kápłanow ná to Fundowánych odpráwuie. Tym przodkow swoim torem szedł Je° M. P. Maćiey Chotkowski. Pámiętał ná Boiaźń Páńską; dla tegoż rozdźieliwszy między Pokrewnych dobrym porządkiem zbiory y máiętnośći swoie / to tu mieysce ná chwałę Bożą obrocił. Dedykował go temu / od ktorego wszystko miał / co miał; Ofiarowáł go Pannie Przenáświętszey y Pátronom swoim śś. Máćieiowi y Wawrzyńcowi pod ktorych titułem ten Kośćioł założył. Ale y sam Kośćioł Białski ktorego on był Páráphianem/ przystoynym od niego dánym apparatem wyświadcza iego życzliwość ku pomnożeniu chwały Bożey. Poszanowánie namiestnikow Chrystusowych/ Kápłanow iákie iego było żadnemu nie iest táyno: Zaden Zakonnik z Domu iego bez iałmużny nie odszedł: Vbogich (w ktorych osobie Chrystusá cáłował y szanował) był tákim Dobrodźieiem / że go mogł káżdy Patrē Pauperum názwáć. Vita decessit vniuersæ genti memoriam mortis suæ ad exemplum virtutis derelinquens. Vmarł wszytkiemu narodowi pámiątkę śmierći swey ná przykład cnoty zostáwiwszy.

Miał przy Rościeży Ie° M. P. MACIEY CHOTKOWSKI Bociana/ á przy nim Lemma. Parentes reuerere. Rodzicow szanuy. Bocian starość rodzicow swoich ná rámionach y skrzydłách piástuie. A ktoż tego niewidzi? Iest ci świádkiem rodźicielká iego/ w wielkiey żałośći ponim zostáiąca w szedziwey stárośći/ w Roku 93. Syná miłego/ iáko Atlasa swoiego opłákuiąca. Też miłość ku Oyczyznie swoiey Koronie Polskiey y w Wielkim X. eftwie Litewskim záwsze oświadczał kiedy do zgody iáko Syn prawdziwy ciągnął wszystkich Wyznáią to Mielnickie w Koronie/ Brzeskie w Wielkim Xięstwie Litewskim Seymiki/ Ziázdy/ Konuokácye. Rzecze kto? Wszák nie wiele Expedycyi odpráwił/ nie długo sie pierśiámi zá cáłość oyczyzny zástáwiał/ Fortecz nie wiele dobywáł/ nie wiele zábił nieprzyiaćielá? Niemogę tego słucháć/ áni tákiego rozsądku poważáć/ aby nie był miłuiącym Oyczyzne/ ktory żadnego nieprzyiaćielá nie vderzył. Co rozumiećie; czy żołnierz był Achilles á przećie Achillesa Chyron nie tylko do buláwy/ ále y do Lutni przyuczał. Czy Zolnierz Hercules? á pátrzćie Herculesowi w iedne rekę Buláwę/ á w drugą Cythrę dano. Dálá przez to znác Stárożytność/ że nie tylko buláwą/ ále y Cythrą mádrego rozsądku/ ktorego wiecey káżda Rzeczpospolita

ktá potrzebuie/ woyne tocza; á nie wßyscy w polu mieczem/ drudzy mądrością cáłości Oyczyzny w Domu bronic powinni. Siedział Jego Mść Pan MAĆIEY CHOTKOWSKI w Domu/ ále Strzałá iego záwße go bydź gotowym zástępcą Oyczyzny wyświadcza. O Izmáelu dáie nam znáć Pismo ś. że Creuit, & moratus est in solitudine, factusq; est vir Sagittarius. Ná puszczy się zchował/ nikogo nie pobił/ żadnego nieprzyiacielá nie zwoiował/ á przecię Vir Sagittarius, Dobry z niego Káwáler, Bo był záwße gotowy do strzały. Jeo Mość Pan MAĆIEY CHOTKOWSKI mowił sobie záwße. In luce Sagittarum ibo. W

światłości strzał poydę. Gotowá byłá záwße *Abacus.*
iego strzałá ná obronę Oyczyzny/ teraz ią śmierć *3.*
w puł złamáłá/ iego ná potomne czásy pámiątkę nam zostáwiwßy. Vitâ decessit vniuersæ genti memoriam mortis suæ ad exemplum virtutis derelinquens. Vmárł pámiątkę śmierci swey wßytkiemu narodowi ná przykład cnoty zostáwiwßy. Przydał do strzały Jego Mość Pan MAĆIEY CHOTKOWSKI Zołwia z napisem Domum procura, Miey stáránie o Domu. Zołw nigdy od skorupy swey iako od domu nie odstąpi. Jeżeli kto rozumie o tym Domu do mieszkánia należącym/

kożdy widzi ná oko/ iáko się on stárał pámiętáiąc *Eccl.*
ná owe słowá Pismá świętego. Melior est vi- *29.*

ctor

Ꝺus Pauperis sub tegmine asserum, quàm epulæ splendidæ sine domicilio. Lepszy káwałek chlebá w pokoiu / niżeli bażánty bez wczásu: Káżdy w tym Domu ochoty doznawał. Ieśli Fámilię / Czeladkę / y Poddánych iego vważam / do tychże Cnot świętych y boiaźni Páńskiey wszytkich pobudzáiącego obaczy; Káżdemu był przykłádem y wizerunkiem / gdy się nie tylko do ciáłá przynależące / ále więcey o Duchowne rzeczy Poddánym / y Czeládzi stárał: Sam się Kontentuiąc Oyczystemi máietnośćiámi; nie ubiegał się do Domu / ô Honory, Dignitarstwa, Dźierżáwy / godnośći bynamniey niedbáiąc / pilne tylko oko máiąc / áby z tego co mu P. Naywyższy pozwolił / bespieczny mogł vczynić ráchunek. Bo conturbat Domū

Proue rb: 11 suam qui sectatur auaritiam. Turbuie swoy Dom łákomy. Domu Páńskiego (rozumiem Serce y Dusze iego) o ktorym *Psálmistá* wspomina. Domum tuam Domine decet sanctitudo in longitudinem dierum. Domowi twemu Pánie przynależy świątobliwość ná przedłużenie dni / iáko strzegł y pilnował? Pámiętał ná to że był Kośćiołem Bożym. Templum Dei estis vos. Dla tegoż strzale Kleynot Domu swego ná nim położył / ktoraby go odnáiázdow nieprzyiaćielskich broniłá Kwadratowy to iest Dom / á z káżdey strony wielkie nieprzyiaćioł ćierpi náiázdy / nigdy od niego (iáko

Żołw

Zolw) y nápiądź odstępowáć nie trzebá. Z iedney strony przeciwko temu Domowi záśádźiłá się brzydka bestya/ ktora Ian s. w swoim obiáwieniu widźiał máiąca śiedm głow; walczy bárzo przećiwko temu Domowi. sturm ieden czyni Pychy. ktora Pokory Strzałą záwsze zwyćiężył I. M. P. MAĆIEY CHOTKOWSKI: zá sadza Petárdy Łákomstwá/ te szczodrobliwośćią zniesione: Zbytku Czystośćią/ Zazdrośći Miłośćią/ Obzarstwá Wstrzemięzliwośćią/ Gniewu Zyczliwośćią/ Niedbalstwu/ Nabożeństwem wniwecz obroczone wstręt czynić muśiały. Záśádźił się z drugiey strony głowny nieprzyiaćiel Czart przeklety/ áby Szturmem swoim w tym Domu vszczerbek vczynił/ záwsze Circuit quærens quem deuoret, ná czatę iáko lew ku temu Domowi wychodźi/ chcący kogokolwiek połápić. Resistite fortes in fide, przestrzega Apo. Potrzebá Domu tego ostrożnie pilnowáć; potrzebá áby Słońce promieni swych od niego niekryło/. Zolwiem się stáć potrzebá. Byłá przytym Domu Je^o M. P. MAĆIEIA CHOTKOWSKIEGO Strzałá Krzyżem wiáry przyozdobiona/ piorá cnot s. máiąca/ ktora od tego nieprzyiaćielá broniłá. Non timebis à timore nocturno, a Sagitta volante in tenebris, ab in cursu & Dæmonio meridiano. Nie bedźiesz się bał strachu nocnego/ áni strzały lecącey w ciemnośćiách/ áni

Apoc. 13.

D naiázdu

naiázdu dyabelstwá południowego. Nie obáwiáła się; bo z Krzyżem: Strzały sobie przeciwney/ lubo z ćiećiwy tęż nieprzyiaćielá w ćiemnośći wypuszczona byłá/ vbeśpieczona od dobrych vczynkow y Cnot ś. Cadent a latere tuo mille, & decem millia a dextris tuis ad te autem non appropinquabit. Non accedet ad te malũ & flagellum non appropinquabit tabernaculo tuo, quoniam Angelis suis mãdauit de te. Odpádnie od boku twe°/ tyśiąc/ á dźieśięć tyśięcy od práwey strony twey á ku tobie żáden nie przystąpi. Nie przystąpi ku tobie złe/ á karánie nie przybliży się ku mieszkániu twemu: Bo Anyołom swym poruczył ćiebie. Z trzećiey strony wielki rozboynik ná ten Dom nástępuie/ Swiát. Potrzeba łotrá tego odpędzáć/ nieprzypuszczáć go y do gránice. Obieśić tego szubienicznika/ iáko mu vczynił wielki Doktor Narodow

Ad Páweł święty Mihi Mundus crucifixus est. Mnie

Gal. Swiát vkrzyżowány iest. Tegoż to łotrá sam

6. Chrystus P. y Zbáwićiel nasz/ od zbáwienia/ y od modlitwy swey Sequestrował; Pater, non rogo

Ioan. pro mundo, Oycze nie proszę zá Swiatem. Jęgo

17. M. P. Maciey Chotkowski co z tym nieprzyiaćielem czynił? Czyli go Krzyżował? Krzyżował. Kiedy nim iáko szubienicznikiem iákim gárdźił/ nic o pompę/ y márnośći tego niedbáiąc: káżdy go mogł Contemptorem mundi, w zgárdźićielem

ćiełem

ćielem Swiátá názwáć. Oświadczył to y pod czás ostatniego práwie punktu żyćia swego/ kiedy iuż Duch z ćiáłem miał śie roztawáć; przy pámięći ieszcze będąc/ obaczywszy Kapłaná przy sobie ná ten czas będącego/ żądał áby szkátułę podano z pieniądzmi/ y wziąwszy/ iáłmużnę oddał Kápłánowi/ ktory gdy go spytał/ ieśliby miał zá zdrowie iego Páná B. prośić/ znákiem wyraznym pokazał bo iuż mowić nie mogł/ że nie/ ále áby go z tym Swiátem rozłączył. O niegodźien ći też Swiát lepszego szánowánia. Pisze poważny ieden Author, że przy brzegu Morza wschodniego Indiyskiego/ około Táprobamu był ieden bałwan mármurowy/ Bożek Morski Wchorab: ktoremu/ kto iednomiiał powinien był woczy plunąć/ y plag kilká biczem zádáć/ mowiąc: Perdidisti, pereas. Zgubiłeś/ Zgiñże. Czynili to/ że ná onym mieyscu wiele okrętow ginęło/ á iemu szkod wárowáć należało. O iák wiele ná morzu Swiátá tego okrętow Chrześciáńskich ginie: Czystośći/ Trzeźwośći/ Nabożeństwá/ Słuszna tę wzgárdę ná Swiát obroćić/ godźien ten bałwan/ áby nań káżdy plunął/ y Plagę zadał mowiąc: Perdidisti, pereas. Zgubiłeś/ Zgiñże. Z czwartey strony okrutny Tyran powstáie przećiwko Domowi sercá ludzkiego: Ciáło własne. O Boże moy iákie szurmy nie raz zasadza/ iák rożnych záżywa sposobow

sobow/ áby ten Dom zburzył. Caro concupiſcit
Ad aduerſus Spiritum, Spiritus aduerſus carnem. Vſtáwiczna
Gàl. ſtáwiczna walká/ pokoiu páß. Był ci Domem
5. wybornem/ y dobrze ſtrzegą opátrzonym/ o ktorym
rym z Niebá świádectwo wydano Vas electionis
eſt, Páwel ś. á przećię ná rzeka ná tego nieprzyiaciela.
Ad ćielá. Infelix ego homo, quis me liberabit de corpore
Rom. pore mortis huius. Znáć mu ſię vprzykrzyły iego
7. naiázdy/ chćiałby ſię wwolnić iáko nayprędzey od
ſtrazy. Cupio diſſolui & eſſe tecum. Wielkie bowiem
wiem ſą tego nieprzyiaćielá naiázdy y ßturmy.
Ad Manifeſta ſunt opera carnis (opowiedáie ten ktory
Cal. ry ich doznał) quæ ſunt; fornicatio, immunditia,
5. impudicitia, luxuria, idolorum ſeruitus, veneficia,
cia, inimicitiæ, contentiones, diſſenſiones, æmulationes,
lationes, iræ, rixæ, ſectæ, inuidiæ, homicidia, ebrietates,
brietates, commeſſationes, & his ſimilia. Jáwne
ſą vczynki ćieleſne; á te ſą nieczyſtotá/ plugáwość
wßeteczność/ pſotá/ báłwochwálſtwo/ czáry/ nieprzyiáźni/
przyiáźni/ ſwary/ nieznáſki/ gniewy/ zwády/ niezgody/
zgody/ wſtárgnienia/ zazdrośći/ mężoboyſtwá/
piiáńſtwá/ obżerſtwá/ y tym podobne. Ale przećiw
ćiw temu nieprzyiaćielowi Strzalá Je^o^ M. P.
Maćieia Chotkowskiego byłá obroną/ y
żaden ßturm naymnieyßeg w tym Domu vßczerbku
bku nie mogł vczynić. Przećiwne były ná oddálenie
lenie tych petard ſpoſoby Wſtrzemięźliwośćia/
Wſty-

Wstydem/ Postámi/ vmartwieniem/ etc. wszytko zwyciezał. Słusznie káżdy iterowáć może. Vitâ decessit vniuersæ genti memoriam mortis suæ ad exemplum virtutis derelinquens; Vmárł wszytkiev narodowi pámiątkę śmierci swoiey ná przykład cnoty zostáwiwszy. Widzę náostátek przy strzale J. M. P. Maćieiá Chotkowskiego Delphiná z napisem/ Officijs vaca. vczynnośćią służ przyiaćielowi. Gdy bym sie z tym chćiał rozszerzyć/ iáko ś. pámieći J. M. P. Maćiey Chotkowski był vsługą przyiaćielowi czasuby mi nie sstáło. Biorę sobie ná świádectwo sámych was M. PP. Párásianowie Borzyłowscy/ przyznaycie iezeli niewielką tym sámym pokazał przyiaćielską vczynność/ że wam tu Kośćioł fundował Nie może bydź vczynność większa / szczerą przećiw bliźniemu pokazáć miłość/ bo sie tá z Bozką łączy. Nec Deus potest diligi sine proximo, nec proximus sine Deo: mowi ś. Augustin Słyszał często vskarzánie sie wászę iż do Białey/ w Kośćiele záżyć nabożeństwa/ dáleko/ pamiątkę nieśmiertelną wam iáko Delphin zostáwuie z tych trudnośći was wynosząc/ ábyśćie iego ná pámieći mieli: gdyż Vitâ decessit vniuersæ genti memoriam mortis suæ ad exemplum virtutis derelinquēs, Vmárł wszytkiemu narodowi pámiątkę śmierci swoiey náprzykład cnoty zostáwiwszy.

Jużże tá strzałá od śmierci z ćięćiwy żywotá

 wypu-

wypuszczona / zániozszy grotem cnoty rozliczne/ ktoreście przed tym słyszeli/ do nieba / ciało ziemi chcący oddáć / piorá nieśmiertelney sławy zostá: wuie przy wszytkich/ máiąc nádzieię/ że In luce sa-
Abac. gittarum ibunt. Wszyscy ná postrzał tey Strzały
3. przykłádow poydą. Te piorá przykłádu cnot s zo: stáwuie y ostátnie żegna się/ naprzod z tobą M. P. Maryanno Kościuszkowno, w wielkim teraz żalu po ześciu Małżonká swego opływáiąca Małżonko / y dziękuieć / zá życzliwość / ktorąś mu przez wszytek czás życia z sobą pokázowáłá; dziękuiec zá oświadczoną miłość przy tym Akćie ostátnim pokázáną. Dobrześ wypráwiłá Małżonká swego M. P. gdyś ták zacnym gronem Duchowieństwá y Kápłánow pogrzeb przyozdobiłá. Ale y prośbę záraz przy tym pożegnániu ostátnim wnosi/ abyś zá szczegulną Promocyą Jáśnie W. y Naywielebnieyszego J. M. X. Andrzeiá Gębickiego/ B. Łuckiego y Brzeskiego (ktorego wielkiey ku pomnożeniu chwały B. ná tym mieyscu záwsze łáski doznawał ś pámięci twoy Małżonek/ záco J. M. teraz Vltimum vale dicens; Bog zápłáć mowi) przedśięwźięćiu y intencyi iego dosyć vczynić tákonay prędzey Kościoł wystáwić/ y wdálszey swey opiece mieć to mieysce raczyłá. Zá co on chce przed Máiestátem P. modlitwámi swymi odsługowáć. Żegna was M PP. Synowcowie y wNukowie

á ná-

á naprzód ciebie M. P. IANIE CHOTKOWSKI wzá lu Synowcze zostáiący; y ciebie M P MACIEIV CHOTKOWSKI nie mnieyszym obciązany smutkiem/ y dźiękuiąc wam zá vsługi przychylne/ ktoreście° zá żywotá pokázowáli/ prosi żeby iego pamiątká z serc wászych nie vstępowálá nigdy/ ále żebyśćie tenże affekt ku pomocy tego mieysca; y też vsługi przećiwko I. M. P. MARYANNIE KOŚCIVSZKOWNIE wstanie iey wdowim/ we wszytkim vsługuiąc pokázowáli. Zegná ciebie żálosny Wnuku M X. IANIE CHOTKOWSKI Plebanie Borzylowski/ y oddáieć w dozor y Regiment swoie ostáteczna wola/ zostáwuiąc ći Candorem & integritatem ktoryches záwsze od niego we wszytkim co tylko do podpárćia młodośći twoiey należáło/ doznawał. Pámiętayże záwsze ilekolwiek rázy bezkrwáwną będźiesz B. Wszechmogącemu oddawał ofiáre/ żebys P. B. prosił áby Dusze iego ná práwice swoie przypuśćił Mowy teraz. Iuste iudex vltionis, Donum fac remissionis; Ante diem rationis.

Zegna was M PP. SZAWLOWSCY, iáko záwszytkie/ ták y zá te ostátnią dźiękuiąc posługe/ prośi prośi ábyśćie Dusze iego nie przepominali; teraz głosem vderzćie w Niebo Supplicanti parce Deus.

Zegna was M. P. KOŚCIVSZKOWIE miłych szwágrow swoich: y dźiękuiąc zá szczery affekt/ ktoreǵ záwsze doznawał/ prosi ábyśćie wprotekcyey swo

tey

iey Małżonke iego á Siostre swoie/ w iey śieroctwie mieli; prośi/ áby pámiątká iego przed Máiestatem P. przez wáße iałmużny y modlitwy nie vstáwálá. Zegna was M. PP. Sąśiedźi y Páráphianie/ dźiekuiąc wąm zá te ostátnią posługe/ ktorą ćiáłu iego oddáiećie/ prośi ábyśćie iako Fundatorá wąm do záslużenia sobie łáski B. ná tym mieyscu pobudką będącego/ ilekolwiek rázy czołobitność Máiestátowi P. oddawáć będźiećie/ w modlitwách swoich/ y vczynkach pobożnych nieprzepominali. Zegna was wßytkich náostátek/ ktorzyśćie tu ku oddániu Przezacnego ćiáłá źiemi/ przybyć nieleniliśie/ zá affekt oświadczony dźiekuie. A ieśli ießcze dla iakiey vłomności Culpa rubet vultus eius, Káplani y Zakonnicy nabożni ktorzyśćie nabożeństwem y ofiárámi ten ákt żałosny przyozdobili/ westchnićie ießcze do Bogá Preces nostræ non sunt dignæ, Sed tu bonus fac benignè: Ne perenni cremetur igne. A wßyscy vpadßy ná koláná życzćie Dußy iego wchały Niebieskiey y żywotá wiecznego: mowiąc.

Lux æterna luceat ei Domine, cum Sanctis tuis in æternum quia Pius es.

A M E N.